KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed academic journal
e-ISSN: 2456-5148
Vol. 10, No. 06 (2026) 10

களஞ்சியம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar
Crossref DOI · SJIF Impact Factor 3.5 · Quarterly
Online@: ngmtamil.in
DOI: 10.63300/KIJTS10n06m112026.09

UGC Approved by Transparent Peer Review

ARTICLES

இறைவனைக் காக்கும் தாய்மை: பெரியாழ்வார் பாசுரங்களில் வாத்சல்ய பக்தியும் பராமரிப்பு அறமும்

Motherhood that Protects God: Vatsalya Bhakti and the Ethics of Care in the Pasurams of Periyalvar

Ramachandran M.[1,*iD], Ayyammal M.[2iD], Srinivasan V. C.[3iD]

[1] Associate Professor, Department of Tamil, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode, Tamil Nadu, India

[2] Assistant Professor, Department of Tamil, Vellalar College for Women (Autonomous), Thindal, Erode – 638012, Tamil Nadu, India

[3] Administrative Officer, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode, Tamil Nadu, India

***Corresponding author:** Ramachandran M., rampiththan@gmail.com

ORCID iD: Ramachandran M. https://orcid.org/0009-0000-3815-4580 · Ayyammal M. https://orcid.org/0009-0009-3131-4559 · Srinivasan V. C. https://orcid.org/0009-0008-9926-7982

ARTICLE INFO

Article history
Received: 5 November 2026
Published: 15 November 2026

Peer review
Double-blind peer review

Keywords
Periyalvar
Tiruppallandu
Periyalvar Tirumozhi
vatsalya bhakti
ethics of care
mangalasasanam
lullaby (talattu)
Pillaittamil
Alvar literature

ABSTRACT

In Periyalvar's pasurams the Lord stands not only as the protector; he also stands as one who must be protected. This inverted relationship is the central hypothesis of the article. Taking the Tiruppallandu (12 pasurams) and the Periyalvar Tirumozhi (461 pasurams) as primary sources, the article examines the 'ethics of attentiveness' expressed in four acts: raising Krishna, protecting him, lulling him to sleep and singing pallandu (benediction).

The study compares and brings together vatsalya bhakti, an Indian theory of devotion, and the ethics of care developed in Western thought. Through close textual reading, it shows how the elements of care (attentiveness, responsibility, competence and responsiveness) operate in Periyalvar's Yashoda-voice.

The study concludes that Periyalvar's bhakti is not merely an emotional state; it is a practical ethic. Everyday acts such as bathing, feeding, applying protective charms, warding off the evil eye and putting the child to sleep are elevated into worship. In the Tiruppallandu this care moves beyond the individual and expands into a communal ethic of protection that unites the entire assembly of devotees. In this way, the Tamil bhakti tradition makes a distinctive contribution to the global thought on the ethics of care.

How to cite this article: M., R., M., A., & V. C., S. (2026). இறைவனைக் காக்கும் தாய்மை: பெரியாழ்வார் பாசுரங்களில் வாத்சல்ய பக்தியும் பராமரிப்பு அறமும். *KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies*, *10*(06), 117–132. https://doi.org/10.63300/KIJTS10n06m112026.09
Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

1. முன்னுரை

தமிழகத்தில் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலம் பக்தி இயக்கக் காலமாகக் கருதப்படுகிறது. இக்காலத்தில் திருமாலைப் பாடிய பன்னிரு ஆழ்வார்களும், கடினமான சடங்குகளைவிட உள்ளத் தூய்மையும் அன்புமே இறைவனை அடையும் வழி என்று எளிய பக்தி நெறியைக் காட்டினர் (Ponmudi, 2018). அவர்களுள் திருவில்லிபுத்தூரில் தோன்றிய விஷ்ணுசித்தர் என்னும் பெரியாழ்வார் தனித்த இடம் பெறுகிறார். பிற அடியார் இறைவனிடம் காப்பை வேண்ட, இவர் இறைவனுக்கே காப்புச் சொன்னார். இறைவனைவிடத் தாம் மூத்தவர் போல நின்று வாழ்த்தியதால்தான் அவர் 'பெரிய' ஆழ்வார் எனப் பெயர் பெற்றார் என்பது வைணவ மரபு.

பெரியாழ்வாரின் படைப்புகள் இரண்டு. முதலாவது, நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தின் தொடக்கமாக அமைந்த திருப்பல்லாண்டு. இரண்டாவது, கண்ணனின் பிறப்பு முதல் வளர்ப்பு வரையிலான பருவங்களைப் பாடும் பெரியாழ்வார் திருமொழி. திருமொழியில் ஆழ்வார் தம்மை யசோதையாகப் பாவித்து, கண்ணனைத் தாலாட்டி, நீராட்டி, அம்புலி காட்டி, காப்பிடுகிறார். இவ்வாறு இறைவனைக் குழந்தையாகக் கண்டு பாடிய பாடல்கள் பிற்காலத் தமிழில் வளர்ந்த பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் சிற்றிலக்கிய வகைக்கு முன்னோடியாக அமைந்தன (Yasodha, 2022; Tamilselvi, 2026).

இறைவன் எல்லாவற்றையும் காப்பவன் என்பது பொதுவான சமயக் கருத்து. அதைத் தலைகீழாக்கி, காக்கப்பட வேண்டிய எளிய குழந்தையாக இறைவனைக் காணும் பார்வையே இக்கட்டுரையின் ஆய்வுச் சிக்கல். இந்தத் தலைகீழ் உறவு எவ்வகையான அறவியலை வெளிப்படுத்துகிறது? அக்கறை, அச்சம், வாழ்த்து ஆகிய உணர்வுகள் அறமாக மாறும் வழி யாது? இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடை காண, அண்மைக் காலத்தில் வளர்ந்துள்ள பராமரிப்பு அறக் கோட்பாடு பயனுள்ள ஒரு வாயிலாக அமைகிறது (Hamington, 2024; The Care Collective, 2020).

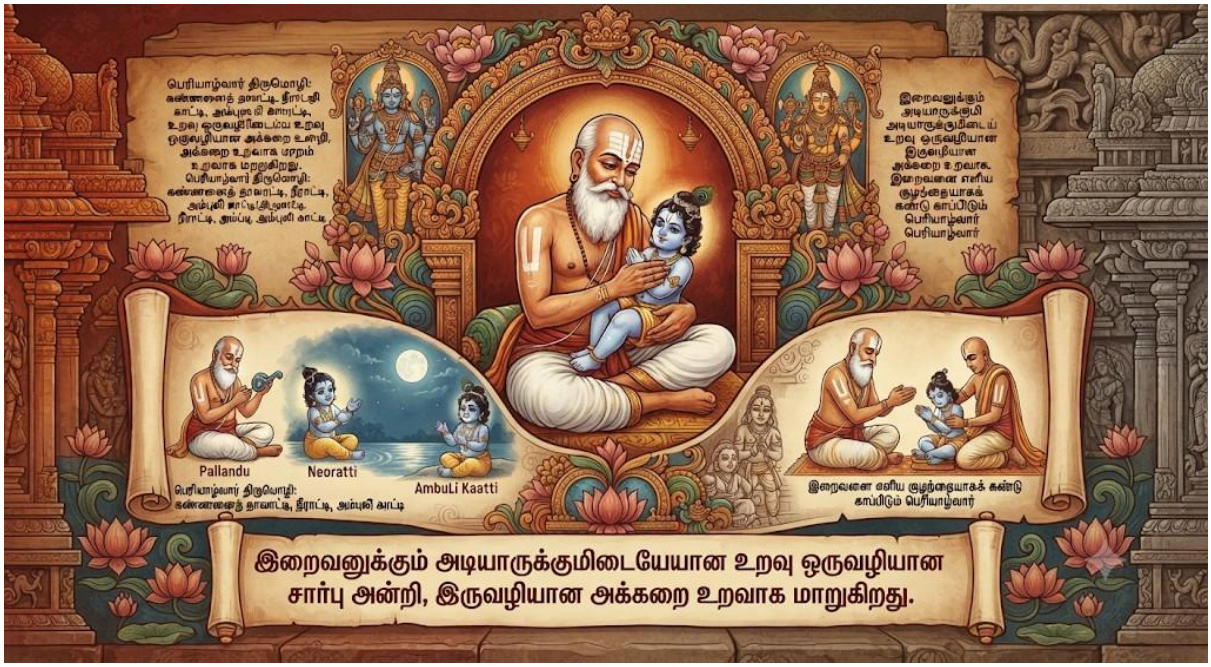
1.1 ஆய்வின் நோக்கங்கள்

1. பெரியாழ்வார் பாசுரங்களில் வாத்சல்ய பக்தி வெளிப்படும் வடிவங்களை வகைப்படுத்துதல்.
2. வளர்த்தல், பாதுகாத்தல், தாலாட்டுதல், பல்லாண்டு பாடுதல் என்னும் நான்கு செயல்களின் அறவியல் உள்ளடக்கத்தை விளக்குதல்.
3. பெரியாழ்வாரின் பாசுரங்களைப் பராமரிப்பு அறக் கோட்பாட்டுடன் ஒப்பிட்டு, இரண்டிற்குமிடையேயான ஒற்றுமைகளையும் வேறுபாடுகளையும் சுட்டுதல்.
4. தமிழ் பக்தி மரபு உலக அறச் சிந்தனைக்குத் தரும் பங்களிப்பை மதிப்பிடுதல்.

1.2 ஆய்வுக் கருதுகோள்

பெரியாழ்வாரின் வாத்சல்ய பக்தி அன்றாடப் பராமரிப்புச் செயல்களில் வேரூன்றிய ஒரு நடைமுறை அறம். இச்செயல்கள் திருப்பல்லாண்டில் சமூகம் முழுவதையும்

உள்ளடக்கிய காப்பு அறமாக விரிகின்றன. இதன்வழி, இறைவனுக்கும் அடியாருக்குமிடையேயான உறவு ஒருவழியான சார்பு அன்றி, இருவழியான அக்கறை உறவாக மாறுகிறது.

படம் 1. பெரியாழ்வாரின் வாத்சல்ய பக்தி மற்றும் பராமரிப்பு அறம்

இப்படம் கி.பி. 6-9 ஆம் நூற்றாண்டு பக்தி இயக்கப் பின்னணியில், பெரியாழ்வார் கண்ணனைக் குழந்தையாகக் கண்டு தாலாட்டிப் பாதுகாத்த வாத்சல்ய பக்தியைக் காட்டுகிறது. இறைவனுக்கும் அடியாருக்குமிடையேயான உறவு ஒருவழிச் சார்பு அன்றி, இருவழி அக்கறை மற்றும் நடைமுறை அறமாக மாறுவதை இது வெளிப்படுத்துகிறது.

2. முந்தைய ஆய்வுகளின் மீளாய்வு

பெரியாழ்வார் குறித்த அண்மைய ஆய்வுகளை மூன்று போக்குகளாகப் பிரிக்கலாம்: தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு, பக்தி மற்றும் சமயவியல் ஆய்வு, பராமரிப்பு அறச் சிந்தனை. இம்மூன்றும் தனித்தனியே வளர்ந்துள்ளன; அவற்றை இணைக்கும் ஆய்வு அரிது.

2.1 தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வுப் போக்கு

யசோதா (Yasodha, 2022), பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியாரின் பார்வையில் பெரியாழ்வாரின் இறையனுபவத்தை ஆராய்கிறார். கண்ணனின் குறும்புகளிலும் இளமைச் செயல்களிலும் ஆழ்வார் ஆழ்ந்து ஈடுபட்டதையும், யசோதையின் பார்வையில் குழந்தைக் கண்ணனின் அழகைப் பாடியதையும் அவர் சுட்டுகிறார். தாலாட்டு, அம்புலி காட்டுதல், பூச்சூட்டுதல் போன்ற பாடல்களே பின்னர் பிள்ளைத்தமிழ் வகையாக வளர்ந்தன என்பதும் அவரது முக்கியக் கருத்து. அன்பு (Anbu, 2021) கண்ணனின் அவதாரச் சிறப்புகளைப் பெரியாழ்வார் பாசுரங்கள் வழி

விளக்குகிறார். கவிதா (Kavitha, 2021) பெரியாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், ஆண்டாள் ஆகிய மூவரின் பக்தி நிலைகளை ஒப்பிடுகிறார். அவரது பார்வையில் பெரியாழ்வார் தம்மைத் தாயாகவும் இறைவனைக் குழந்தையாகவும் காண்கிறார்.

பொன்முடி (Ponmudi, 2018) ஆழ்வார்கள் காட்டிய எளிய பக்தி நெறிகளை—சரணாகதி, மனத்தூய்மை, அடியார் தொண்டு, திருநாம சங்கீர்த்தனம்—தொகுத்துரைக்கிறார். சடங்குகளைவிட உள்ளார்ந்த அன்பையே ஆழ்வார்கள் முன்வைத்தனர் என்பது அவரது வாதம். அண்மையில் வெளியான "பெரியாழ்வார் பாடலில் தாய்மையுணர்வு" (2025) என்ற கட்டுரை, திருமாலின்மீது ஆழ்வார் கொண்ட தாய்மை உணர்வைப் பக்தி இயக்கப் பின்னணியில் ஆராய்கிறது.

பிள்ளைத்தமிழ் வகையின் வளர்ச்சியை ஆராயும் தமிழ்ச்செல்வி (Tamilselvi, 2026), சைவப் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களின் படைப்பாளுமையை விளக்குகிறார். இவ்வகையின் தொடக்கப் புள்ளியாகப் பெரியாழ்வாரின் பாசுரங்கள் அமைவதால், அவரது ஆய்வு இக்கட்டுரைக்குப் பின்புலமாகிறது. கஸ்தூரி (Kasthuri, 2026) நாட்டுப்புறத் தாலாட்டுப் பாடல்களை மக்கள் வாழ்வியலின் ஆவணமாகக் காண்கிறார். பெரியாழ்வாரின் தாலாட்டு, இந்த நாட்டுப்புற மரபையும் சமய மரபையும் இணைக்கும் பாலமாக அமைகிறது.

2.2 பக்தி மற்றும் சமயவியல் ஆய்வுப் போக்கு

சோஹினி பிள்ளை (Pillai, 2021) தமது முனைவர் பட்ட ஆய்வில் பெரியாழ்வாரையும் வட இந்தியப் பக்திக் கவிஞர் சூர்தாசரையும் ஒப்பிடுகிறார். இருவரும் யசோதையின் குரலில் பேசுகின்றனர்; இருவரும் நிலவை அழைத்துக் குழந்தையை மகிழ்விக்கும் காட்சியைப் பாடுகின்றனர். இந்தக் காட்சி பாகவத புராணத்தில் இல்லை என்பதால், இது ஒரு தனித்த வட்டார மரபு என்பது அவரது வாதம். இதன்வழி, பெரியாழ்வார் வாத்சல்ய பக்தியின் இந்தியத் தொடக்கப் புள்ளிகளில் ஒருவராகிறார்.

ஆண்ட்ரூஸ் (Andrews, 2022) வங்காள வைணவப் பெண்களின் இல்லப் பூசைகளை இனவரைவியல் முறையில் ஆராய்கிறார். தாய்மை அனுபவங்களான அன்பு, கவலை, குற்றவுணர்வு, குழந்தையின் நலன் குறித்த ஏக்கம் ஆகியவை அவர்களின் பக்தியை வடிவமைக்கின்றன என்பது அவரது முடிவு. தெய்வத்தைப் பராமரிப்பது தம் குழந்தைகள் குறித்த மன அமைதியையும் தருகிறது என்ற இருவழிப் பரிமாற்றத்தை அவர் கண்டறிகிறார். சோமசுந்தரம் (Somasundaram, 2019) ஆண்டாளின் நாயகி பாவத்தை ஆராயும்போது, பெரியாழ்வார் தம்மை யசோதையாகப் பாவித்ததை வேறொரு பக்தி பாவத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

2.3 பராமரிப்பு அறச் சிந்தனைப் போக்கு

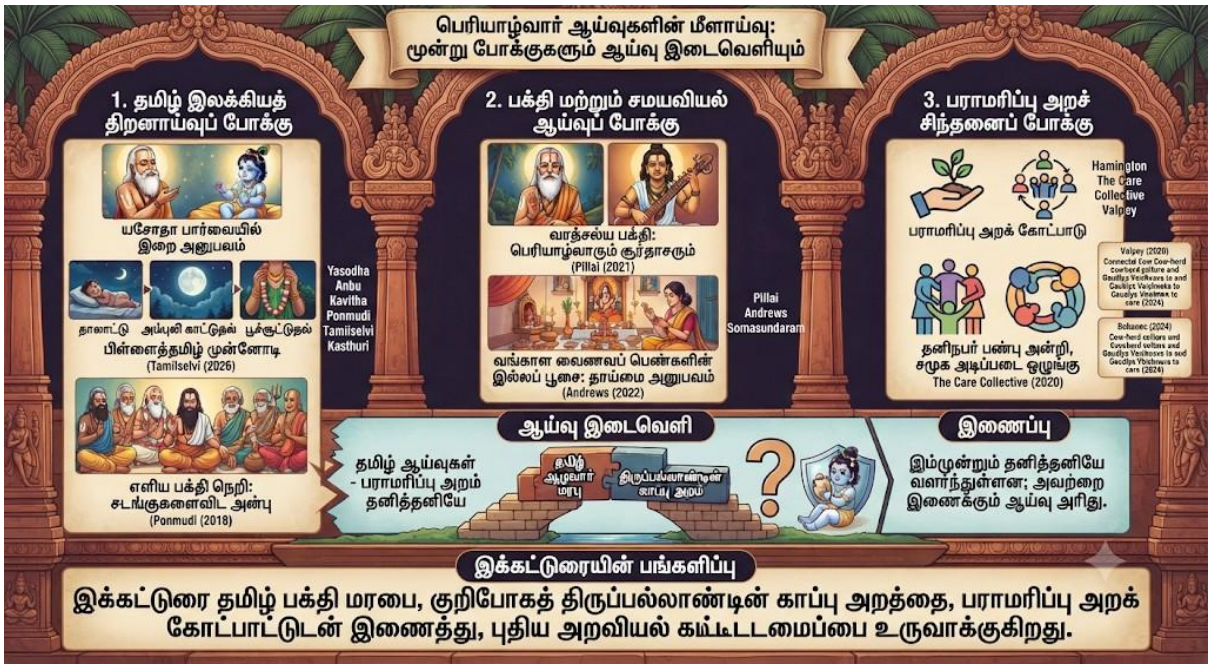
பக்தியையும் பராமரிப்பு அறத்தையும் இணைக்கும் முயற்சிகள் அண்மையில் தோன்றியுள்ளன. வால்பே (Valpey, 2020) பசுப் பராமரிப்பு குறித்த நூலில், இடைக்குலக் கண்ணனை மையமாகக் கொண்ட பக்திப் பண்பாடு மேலை "பராமரிப்பு அறம்" சிந்தனைக்கு நிரப்பியாக அமையும் என வாதிடுகிறார். போஹனெக் (Bohanec, 2024)

கௌடிய வைணவ அறவியலைச் சூழல்-பெண்ணியப் பராமரிப்பு அறத்துடன் உரையாட வைக்கிறார். உணர்ச்சிகள் அறப் பண்புகளை உணரும் புலன்கள் என்பது அவரது "உணர்ச்சி யதார்த்தவாதம்".

ஹேமிங்டன் (Hamington, 2024) பராமரிப்பை ஒரு "செயல்முறை அறம்" (process morality) என்கிறார். அது நிலையான விதிகளைவிட, ஒவ்வொரு சூழலிலும் தேவைக்கேற்ப விடை தேடும் ஆற்றலை வளர்க்கிறது. ஹேமிங்டனும் ஃப்ளவரும் (Hamington & Flower, 2021) நிச்சயமற்ற, பாதுகாப்பற்ற வாழ்நிலை (precarity) சூழலில் பராமரிப்பின் தேவையை விவாதிக்கின்றனர். 'பராமரிப்புக் கூட்டமைப்பு' (The Care Collective, 2020) பராமரிப்பைத் தனிநபர் பண்பாக அன்றி, சமூகத்தின் அடிப்படை ஒழுங்காகக் காண வேண்டும் என்கிறது.

2.4 ஆய்வு இடைவெளி

தமிழ் ஆய்வுகள் பெரியாழ்வாரின் தாய்மை உணர்வை இலக்கிய அழகியலாகவும் பக்தி அனுபவமாகவும் விரிவாகப் பேசியுள்ளன. ஆனால், அதனை ஓர் அறவியல் கட்டமைப்பாக—குறிப்பாகப் பராமரிப்பு அறக் கோட்பாட்டின் ஒளியில்—ஆராய்ந்த ஆய்வுகள் மிகக் குறைவு. மறுபுறம், பக்தியையும் பராமரிப்பு அறத்தையும் இணைக்கும் ஆங்கில ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் கௌடிய வைணவம் அல்லது வங்காள மரபை மையமாகக் கொண்டவை. தமிழ் ஆழ்வார் மரபு, குறிப்பாகத் திருப்பல்லாண்டின் காப்பு அறம், அவற்றில் இடம்பெறவில்லை. இந்த இடைவெளியை நிரப்புவதே இக்கட்டுரையின் பங்களிப்பு.

படம் 2. பெரியாழ்வார் ஆய்வுகளின் மீளாய்வு மற்றும் புதிய இணைப்பு

இந்தப் படம் பெரியாழ்வார் குறித்த மூன்று ஆய்வுப் போக்குகளை தமிழ் இலக்கியம், பக்தி இயக்கம், பராமரிப்பு அறம் விவரிக்கிறது. இந்தத் துறைகள் தனித்தனியே வளர்ந்திருந்தாலும், அவற்றை இணைக்கும் ஆய்வு அரிதாக உள்ளது. இக்கட்டுரை

தமிழ் பக்தி மரபையும், குறிப்பாகத் திருப்பல்லாண்டின் காப்பு அறத்தையும், மேலைநாட்டுப் பராமரிப்பு அறக் கோட்பாட்டுடன் இணைத்து ஒரு புதிய அறவியல் கட்டமைப்பை உருவாக்குகிறது.

3. கோட்பாட்டுச் சட்டகம்: வாத்சல்ய பக்தியும் பராமரிப்பு அறமும்

இவ்வாய்வு இரண்டு கோட்பாடுகளை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக வைத்துப் பார்க்கிறது. ஒன்று இந்தியப் பக்திமரபின் உள்ளிருந்து எழுந்த வாத்சல்ய பாவம்; மற்றொன்று மேலை மெய்யியலில் வளர்ந்த பராமரிப்பு அறம்.

3.1 வாத்சல்ய பக்தி

'வாத்சல்யம்' என்ற சொல் கன்றின்மீது பசு கொள்ளும் பாசத்தைக் குறிக்கும். பக்தி மரபில், இறைவனைத் தன் குழந்தையாகக் கருதி அன்பு செலுத்தும் நிலை இது. தாஸ்யம் (அடிமை), சக்யம் (நட்பு), மாதுர்யம் (காதல்) ஆகிய பாவங்களில் இறைவன் உயர்ந்தவனாகவோ சமமானவனாகவோ நிற்கிறான். வாத்சல்யத்திலோ, அவன் அடியாரின் கவனிப்பைத் தேவைப்படும் சார்புநிலையில் நிற்கிறான். இந்தத் தலைகீழ்மையே வாத்சல்யத்தின் தனித்தன்மை.

வைணவ உரைமரபில் இது 'பரிவு' என்றும், 'மங்களாசாசனம்' என்றும் வழங்கப்படுகிறது. இறைவனின் மேனிக்குத் தீங்கு நேருமோ என்ற அச்சத்தால் அவனுக்கு நலம் வேண்டுவதே மங்களாசாசனம். இது தனக்கு எதையும் வேண்டாத, பிறருக்காகவே வேண்டும் தன்னலமற்ற அன்பின் உச்சம். சூர்தாசர் போன்ற பிற்கால வடநாட்டுக் கவிஞர்களிலும் இந்த பாவம் முதிர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறது (Pillai, 2021).

3.2 பராமரிப்பு அறம்

பராமரிப்பு அறம், அறத்தின் மையமாக விதிகளையோ விளைவுகளையோ அன்றி, உறவுகளையும் அவற்றில் நிகழும் அக்கறைச் செயல்களையும் மையமாகக் கொள்கிறது. ட்ரொன்டோ (Tronto, 1993) பராமரிப்பின் நான்கு கட்டங்களையும் அவற்றுக்குரிய அறப் பண்புகளையும் வகைப்படுத்தினார்: அக்கறை கொள்ளுதல் (கவனம்), பொறுப்பேற்றல் (பொறுப்பு), பராமரித்தல் (திறன்), பராமரிப்பைப் பெறுதல் (எதிர்வினை ஏற்பு). ஹேமிங்டன் (Hamington, 2024) இதனை விரிவாக்கி, பராமரிப்பை ஒரு முழுமையான அறக் கடப்பாடாகவும் உறவுசார் மனிதத்தன்மையின் வெளிப்பாடாகவும் காண்கிறார். அவர் மேலை அல்லாத சிந்தனை மரபுகளையும் பராமரிப்புச் சிந்தனைக்குள் இணைக்க வலியுறுத்துகிறார்.

3.3 இரு கோட்பாடுகளையும் இணைத்தல்

ட்ரொன்டோவின் நான்கு கட்டங்களும் பெரியாழ்வாரின் பாசுரங்களில் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. கீழே உள்ள அட்டவணை இந்தப் பொருத்தப்பாட்டை விளக்குகிறது; பின்வரும் பகுதிகள் ஒவ்வொன்றையும் விரிவாக ஆராய்கின்றன.

பராமரிப்புக் கட்டம் (Tronto, 1993)	அறப் பண்பு	பெரியாழ்வாரில் வெளிப்பாடு	எடுத்துக்காட்டுப் பாசுரம்
அக்கறை கொள்ளுதல்	கவனம்	குழந்தையின் உடல், பசி, சோர்வு ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து கவனித்தல்	பெ.தி. 2.2.1 (அம்மம் உண்ணத் துயிலெழாயே)
பொறுப்பேற்றல்	பொறுப்பு	கண்ணனைக் காட்டிற்கு அனுப்பியதற்கு தானே காரணம் என்று வருந்துதல்	பெ.தி. 3.2.1 (எல்லே பாவமே)
பராமரித்தல்	திறன்	நீராட்டுதல், காப்பிடுதல், தாலாட்டுதல் ஆகிய நடைமுறைச் செயல்கள்	பெ.தி. 1.3.1; 2.4.1; 2.8.1
பராமரிப்பைப் பெறுதல்	எதிர்வினை ஏற்பு	குழந்தையின் மறுமொழியைக் கவனித்துச் செயலை மாற்றுதல்; அடியார் கூட்டத்தை இணைத்தல்	திருப்பல்லாண்டு 1–2; 5

இச்சட்டகத்தின் வழி, பெரியாழ்வாரின் பக்தி உணர்ச்சியையும் செயலையும் இணைக்கும் ஒரு முழுமையான அறமாகத் தோன்றுகிறது. இது பக்தியை "உணர்ச்சிசார் அறமாகக்" காணும் போஹனெக்கின் (Bohanec, 2024) பார்வையுடனும் ஒத்துப் போகிறது.

படம் 3. வாத்சல்ய பக்தி மற்றும் பராமரிப்பு அறம்: ஒரு கோட்பாட்டு இணைப்பு

இந்தியாவின் வாத்சல்ய பக்தி (இறைவனைக் குழந்தையாகக் கருதுதல்) மற்றும் மேலைநாட்டுப் பராமரிப்பு அறம் (உறவுகளை மையமாகக் கொள்ளுதல்) ஆகியவற்றை இந்தப் படம் இணைக்கிறது. பெரியாழ்வாரின் பாசுரங்கள், ட்ரொன்டோவின் நான்கு கட்டங்களானஅக்கறை, பொறுப்பு, திறன், ஏற்பு என்பவற்றுடன் பொருந்தி, பக்தியை ஒரு முழுமையான அறமாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

4. கண்ணனை வளர்த்தல்: பிறப்பு முதல் வளர்ப்பு வரை

பெரியாழ்வார் திருமொழியின் முதல் மூன்று பத்துகள் கண்ணனின் வளர்ப்பை ஒரு தொடர் நிகழ்வாகக் காட்டுகின்றன. பிறப்பு, அங்க வருணனை, தாலாட்டு, அம்புலி, செங்கீரை, சப்பாணி, நீராட்டு, உணவூட்டு, காது குத்துதல், பூச்சூட்டுதல், கன்று மேய்க்க அனுப்புதல் என்று குழந்தைப் பருவத்தின் ஒவ்வொரு நிலையையும் ஆழ்வார் பதிவு செய்கிறார். இந்த வரிசையே பிற்காலப் பிள்ளைத்தமிழின் பத்துப் பருவக் கட்டமைப்பிற்கு விதையாக அமைந்தது (Tamilselvi, 2026).

4.1 பிறப்பு: சமூகத்தின் கொண்டாட்டம்

திருமொழியின் முதல் பாசுரமே குழந்தையின் பிறப்பு ஒரு குடும்பத்தின் நிகழ்வு மட்டுமல்ல, முழுச் சமூகத்தின் கொண்டாட்டம் என்கிறது:

வண்ண மாடங்கள் சூழ் திருக்கோட்டியூர் கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில் எண்ணெய் சுண்ணம் எதிரெதிர் தூவிட கண்ணன் முற்றம் கலந்து அளறாயிற்றே (பெ.தி. 1.1.1)

எண்ணெய்யும் மஞ்சள்ப் பொடியும் தூவி முற்றம் சேறாகும் காட்சியில், பராமரிப்பு தனிநபர் செயலாக அன்றிச் சமூகச் செயலாகத் தொடங்குகிறது. ஆய்ப்பாடியின்

அனைவரும் குழந்தையை வரவேற்கின்றனர். இது பராமரிப்பைச் சமூகத்தின் அடிப்படை ஒழுங்காகக் காணும் அண்மைக் காலச் சிந்தனையை (The Care Collective, 2020) நினைவூட்டுகிறது.

4.2 உடலைக் காணுதல்: கவனத்தின் அறம்

திருமொழியின் இரண்டாம் திருமொழி (1.2) குழந்தைக் கண்ணனின் உடலைத் திருவடி முதல் திருமுடி வரை வருணிக்கிறது. யசோதை அண்டையீட்டுப் பெண்களை அழைத்து, குழந்தையின் கால்விரல்கள் முதல் குழல் வரை காணுமாறு வேண்டுகிறாள் (Yasodha, 2022). இந்தப் பாதாதிகேச வருணனை அழகியல் இன்பம் மட்டுமல்ல; அது ஒரு தாயின் கவனம். தாய் குழந்தையின் ஒவ்வொரு உறுப்பையும் அறிந்திருக்கிறாள். ட்ரொன்டோ (Tronto, 1993) கூறும் "கவனம்" என்ற முதல் அறப் பண்பு இங்கு கவிதையாக வடிவமெடுக்கிறது. பிறரின் தேவையைக் காண்பதற்கும் முன்பு அவரைக் கூர்ந்து நோக்குவதே பராமரிப்பின் தொடக்கம்.

4.3 உணவூட்டுதலும் நீராட்டுதலும்: அன்றாடப் பராமரிப்பு

குழந்தை இரவும் உண்ணாமல் உறங்கிவிட்டதே என கவலைப்படும் தாயின் குரல் இதோ:

அரவணையாய்! ஆயர் ஏறே! அம்மம் உண்ணத் துயிலெழாயே (பெ.தி. 2.2.1)

அரவணையில் பள்ளிகொள்ளும் பரமனும், இங்கே பசியுள்ள குழந்தை. ஒரே வரியில் பரத்துவமும் (அரவணையாய்) சௌலப்யமும் (ஆயர் ஏறே) இணைந்து நிற்கின்றன. இந்த இரட்டைநிலையே வாத்சல்யத்தின் உயிர். உலகைக் காக்கும் இறைவனும் உணவுக்குத் தாயை நம்பியிருக்கிறான்.

நீராட்டும் பாசுரத்தில் (பெ.தி. 2.4.1), வெண்ணெய் அளைந்த மணமும் விளையாடிய புழுதியும் கொண்ட குழந்தையை இன்று இரவு அப்படியே உறங்க விடமாட்டேன் என்கிறாள் தாய். எண்ணெய்யும் புளியும் கொண்டு நெடுநேரம் காத்திருக்கும் அவளது பொறுமை, பராமரிப்பின் உழைப்புச் சார்ந்த தன்மையைக் காட்டுகிறது. இவை வளர்ப்புமுறையின் திறன்கள்—ட்ரொன்டோவின் "திறன்" (competence) என்ற கட்டம். நல்ல எண்ணம் மட்டும் போதாது; சரியாகச் செய்யும் அறிவும் வேண்டும்.

4.4 அம்புலி அழைத்தல்: குழந்தையின் மகிழ்ச்சிக்கான முயற்சி

தன்முகத்துச் சுட்டி தூங்கத் தூங்கத் தவழ்ந்து போய் பொன்முகக் கிண்கிணி ஆர்ப்பப் புழுதி அளைகின்றான் (பெ.தி. 1.4.1)

நெற்றிச் சுட்டி ஆட, சிறுமணிகள் ஒலிக்க, புழுதியில் தவழும் குழந்தையின் ஆட்டத்தைக் காணுமாறு தாய் நிலவை அழைக்கிறாள். நிலவைப் பயன்படுத்திக் குழந்தையை மகிழ்விக்கும் இந்த முயற்சி பெரியாழ்வாரிலும் சூர்தாசரிலும் ஒரே வகையில் இடம்பெறுகிறது (Pillai, 2021). இங்கு பராமரிப்பு உடல்தேவைகளைத் தாண்டி, குழந்தையின் மகிழ்ச்சியையும் பொறுப்பாகக் கொள்கிறது.

4.5 கன்று மேய்க்க அனுப்புதல்: பொறுப்பின் வலி

வளர்ச்சி என்பது பிரிவையும் உள்ளடக்கியது. கண்ணனைக் கன்றுகளை மேய்க்கக் காட்டிற்கு அனுப்பிய பின் தாய் வருந்துகிறாள்:

அஞ்சன வண்ணனை ஆயர் கோலக் கொழுந்தினை ... என் செயப் பிள்ளையைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே (பெ.தி. 3.2.1)

கல்லும் முள்ளும் குழந்தையின் காலை நோகச் செய்யுமோ என்ற அச்சம், "என்ன பாவம் செய்தேன்" என்ற குற்றவுணர்வாக வெளிப்படுகிறது. ஆண்ட்ரூஸ் (Andrews, 2022) வங்காளப் பெண்களிடம் கண்டறிந்த கவலை, குற்றவுணர்வு என்ற தாய்மை உணர்வுகள் இங்கு ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே கவிதையாகியுள்ளன. இது ட்ரொன்டோவின் "பொறுப்பு" கட்டத்தை வெளிப்படுத்துகிறது: பராமரிப்பவர் தம் முடிவுகளின் விளைவுகளுக்குத் தாமே பொறுப்பேற்கிறார்.

படம் 4. கண்ணனை வளர்த்தல்: பிறப்பு முதல் வளர்ப்பு வரை

பெரியாழ்வார் திருமொழியில் கண்ணனின் வளர்ப்பு நிகழ்வுகள் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன. திருகோட்டியூர் பிறப்புத் திருவிழா, யசோதையின் தாய்மை கவனம், ஊட்டுதல் மற்றும் நீராட்டுதல், நிலவழைப்புச் சிறப்பு, கன்று மேய்க்க அனுப்பியபோது ஏற்பட்ட தாய்மைக்குரிய கவலை மற்றும் குற்றவுணர்வு ஆகியவற்றை இப்படம் அழகாக விளக்குகிறது.

5. பாதுகாத்தல்: காப்பிடுதல், கண்ணேறு, அச்சம்

பெரியாழ்வாரின் தாய்மையுணர்வின் மையம் அச்சம். மகிழ்ச்சியும் அச்சமும் ஒரே நேரத்தில் நிற்றலே தாய்மையின் இயல்பு. தாய் குழந்தையின் அழகைக் கண்டு மகிழ்கிறாள்; அதே அழகுக்குக் கண்ணேறு படுமோ என்று அஞ்சுகிறாள்.

பெரியாழ்வாரின் பாசுரங்களில் இந்த இரட்டை உணர்வு மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுகிறது.

5.1 காப்பிடுதல்: சடங்காகும் அக்கறை

மாலையில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் குழந்தையை வீட்டுக்கு அழைத்துக் காப்பிடும் திருமொழி (பெ.தி. 2.8) திருவெள்ளறை எம்பெருமானைத் தாயின் குரலில் அழைக்கிறது. ஒவ்வொரு பாசுரமும் "அழகனே! காப்பிட வாராய்" என்ற அழைப்பில் முடிகிறது (பெ.தி. 2.8.1). அந்தி நேரம் செல்லும் சூழல், இருள் சூழும் அச்சத்தைக் கூட்டுகிறது. காப்பிடுதல் என்ற நாட்டுப்புற மரபு, இங்கு இறையனுபவமாக உயர்த்தப்படுகிறது. பெரியாழ்வார் பாசுரங்களில் நாட்டுப்புற இலக்கியக் கூறுகள் விரவிக் கிடக்கின்றன என்ற யசோதாவின் (Yasodha, 2022) கருத்து இதற்குச் சான்று. மக்கள் வாழ்வியலின் நுண்ணிய பராமரிப்பு மரபுகளைத் தாலாட்டு முதலிய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் பதிவு செய்கின்றன என்ற கஸ்தூரியின் (Kasthuri, 2026) கண்டறிதலும் இதனை வலுப்படுத்துகிறது.

5.2 கண்ணேறு கழித்தல்: அழகும் அச்சமும்

கண்ணேறு என்ற நம்பிக்கை அழகும் மதிப்பும் உள்ள ஒன்று பிறரின் பார்வையால் பாதிக்கப்படலாம் என்ற உணர்வைக் காட்டுகிறது. திருப்பல்லாண்டு, மாலின் ஒளிமிக்க தோற்றத்திற்குக் கண்ணேறு படுமோ என்ற பரிவால் பாடப்பட்டது என்பது மரபு. இவ்வாறு, அச்சம் இங்கு அன்பின் அளவுகோலாக மாறுகிறது. அன்பு அதிகமாக, அன்புக்குரியவரின் பாதுகாப்புக் குறித்த கவலையும் அதிகமாகிறது.

5.3 அசுர அச்சம்: எளிமையும் வலிமையும்

பூதனை, சகடாசுரன் போன்ற அசுரர்கள் குழந்தைக் கண்ணனைத் தாக்கிய நிகழ்வுகளை ஆழ்வார் நினைவுகூருகிறார். கண்ணன் அவர்களை வென்றான் என்ற தெய்வீக அறிவு இருந்தும், தாயின் அச்சம் தீரவில்லை. இதுவே வாத்சல்யத்தின் முரண் அழகு. இறைவனின் வலிமையை அறிந்தாலும், அன்பு அவனை எளியவனாகவே, காக்கப்பட வேண்டியவனாகவே காண்கிறது. ஆழ்வார் பாசுரங்கள் இறைவனின் பரத்துவத்தையும் சௌலப்யத்தையும் ஒருசேரக் காட்டும் நிலையை அன்பு (Anbu, 2021) அவதாரச் சிறப்புகளின் வழி விளக்குகிறார்.

5.4 பாதுகாப்பும் நிச்சயமற்ற வாழ்நிலையும்

அண்மைக் காலப் பராமரிப்புச் சிந்தனை, மனித வாழ்வின் அடிப்படையான நிச்சயமின்மையை (precarity) மையமாகக் கொள்கிறது (Hamington & Flower, 2021). பாதுகாப்பற்ற நிலையே பராமரிப்பைத் தேவையாக்குகிறது. பெரியாழ்வாரின் கண்ணன் இந்த நிச்சயமின்மையைத் தானே ஏற்றுக்கொண்ட இறைவன். இதனால், இறைவனைப் பாதுகாக்கும் செயல், இறையமையை பாதுகாப்பற்ற உயிர்களோடு ஒன்றாக இணைக்கும் செயலாகிறது. இடைக்குலக் கண்ணனின் மீதான பக்தி கால்நடைகளையும் உலகுயிர்களையும் காக்கும் அறமாக விரியும் என்ற வால்பேயின் (Valpey, 2020) வாதம் இங்கு பொருந்துகிறது.

படம் 5. பாதுகாத்தல்: காப்பிடுதல், கண்ணேறு மற்றும் அச்சம்

இப்படம் பெரியாழ்வாரின் வாத்சல்ய பக்தியில் வெளிப்படும் தாய்மை அச்சம், காப்பிடுதல் சடங்கு, கண்ணேறு கழித்தல், மற்றும் அசுரர்களால் ஏற்படும் ஆபத்துகளை விளக்குகிறது. நிச்சயமற்ற வாழ்நிலையில் இறைவனைக் குழந்தையாகக் கருதிப் பாதுகாக்கும் இச்செயல், அன்பு மற்றும் பராமரிப்பின் உயர் அற வெளிப்பாடாக அமைகிறது.

6. தாலாட்டுதல்: உணர்ச்சிப் பராமரிப்பு

பெரியாழ்வாரின் "மாணிக்கங் கட்டி" திருமொழி (பெ.தி. 1.3) தமிழில் கிடைக்கும் முன்னோடித் தாலாட்டுகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. பத்துப் பாசுரங்களும் "தாலேலோ" என்ற இசைத் தொடரால் முடிகின்றன.

மாணிக்கங் கட்டி வயிரம் இடைகட்டி ஆணிப் பொன்னால் செய்த வண்ணச் சிறுதொட்டில் பேணி உனக்குப் பிரமன் விடுதந்தான் மாணிக் குறளனே தாலேலோ வையம் அளந்தானே தாலேலோ (பெ.தி. 1.3.1)

6.1 தொட்டில்: பராமரிப்பின் பொருள்சார் வடிவம்

மாணிக்கமும் வைரமும் பதித்த, பொன்னால் செய்யப்பட்ட தொட்டிலைப் பிரமன் "பேணி"—அக்கறையுடன்—அனுப்பினான் என்கிறார் ஆழ்வார். தொடரும் பாசுரங்களில் ஈசன், இந்திரன், தேவர்கள் என பலரும் குழந்தைக்குப் பரிசுகள் அனுப்புகின்றனர். பரமனைக் கண்ட தேவர்கள் அவனுக்கு ஏதேனும் ஒரு தொண்டு செய்ய விரும்பினர் என்றும், யசோதை அதைத் தாலாட்டாகப் பாடினாள் என்றும் வைணவ உரைமரபு விளக்குகிறது. இவ்வாறு, முழுச் செகமும் ஒரு குழந்தையின் உறக்கத்துக்காகக் கூடுகிறது. பராமரிப்பு ஒரு வலைப்பிணைப்பு என்ற அண்மைக் கால முறையை (The Care Collective, 2020) இது கவிதைமொழியில் நிறைவேற்றுகிறது.

6.2 பெயர்ச்சொல்லி அழைத்தல்: அறிவும் அன்பும்

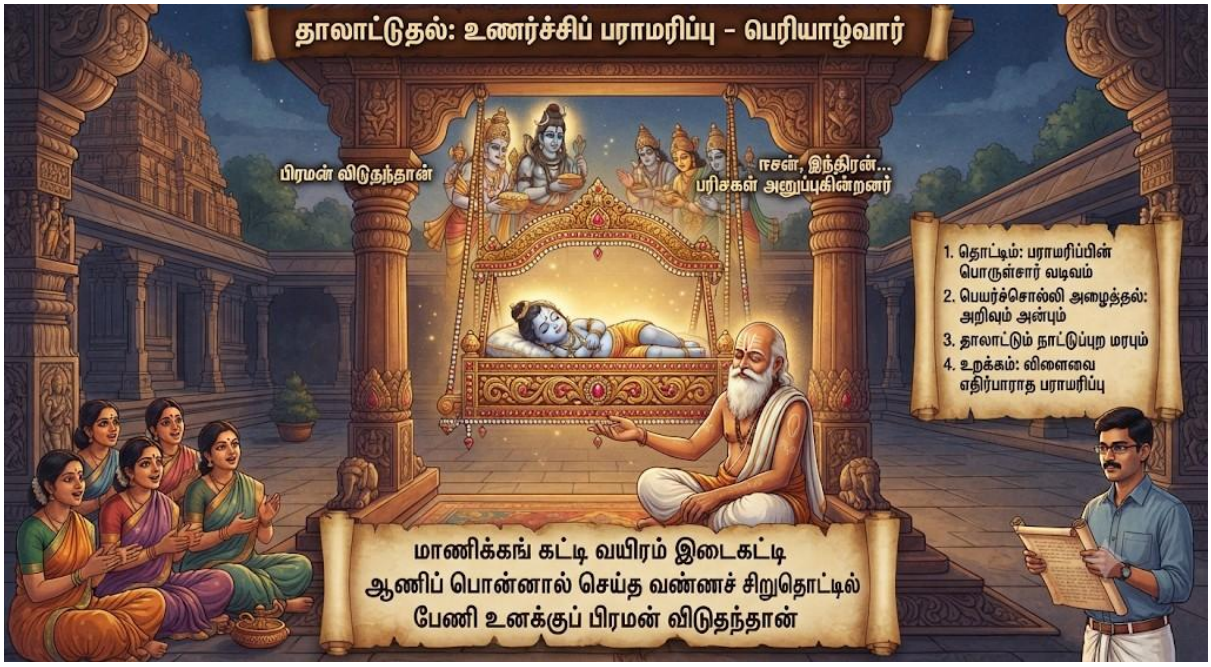
"மாணிக் குறளனே", "வையம் அளந்தானே" என்ற விளிகள் வாமன அவதாரத்தை நினைவூட்டுகின்றன. உலகை அளந்தவனைத் தொட்டிலில் இடும் இந்து முரண் தாலாட்டின் மையம். தாய் குழந்தையின் பெருமையை அறிகிறாள்; ஆனால் அந்த அறிவு அவளது அன்பை அச்சமாக மாற்றவில்லை. மாறாக, அன்பு அறிவை மென்மையாக்குகிறது. இந்த மாற்றத்தை போஹனெக் (Bohanec, 2024) உணர்ச்சிகளே அறம் உணரும் வழியாகும் என்ற நிலைப்பாட்டின் வழி விளக்கலாம்.

6.3 தாலாட்டும் நாட்டுப்புற மரபும்

தாலாட்டு, தமிழ்த் தாய்மாரின் வாய்மொழி மரபில் வேரூன்றியது. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலான வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் பிணைந்துள்ளன என்று கஸ்தூரி (Kasthuri, 2026) குறிப்பிடுகிறார். பெரியாழ்வார் இந்த வாய்மொழிக் குரலைத் தெய்வீக இலக்கியத்திற்குள் கொண்டுவந்தார். இதனால், வீட்டுப் பெண்களின் அன்றாடப் பராமரிப்பு உழைப்பு வழிபாட்டின் உயர் வடிவமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இல்லப் பூசையைத் தாய்மைச் செயலாகக் காணும் வங்காளப் பெண்களின் அண்மைக் கால நடைமுறையும் (Andrews, 2022) இம்மரபின் தொடர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

6.4 உறக்கம்: விளைவை எதிர்பாராத பராமரிப்பு

தாலாட்டின் நோக்கம் குழந்தையின் உறக்கம். உறங்கும் குழந்தை நன்றி கூறாது; பாராட்டும் சொல்லாது. எனவே தாலாட்டு விளைவை எதிர்பாராத பராமரிப்பின் ஒரு தூய வடிவம். இறைவனிடம் எதையும் வேண்டாத பெரியாழ்வாரின் பக்தியின் இயல்பு இதுவே. ஹேமிங்டன் (Hamington, 2024) பராமரிப்பை ஒரு விருப்பத்தேர்வாக அன்றி, அறத்தின் அடிப்படையான கடப்பாடாகக் காண்பதுடன் இது ஒத்துப் போகிறது.

படம் 6. தாலாட்டுதல்: உணர்ச்சிப் பராமரிப்பு – பெரியாழ்வார்

பெரியாழ்வாரின் "மாணிக்கங் கட்டி" தாலாட்டுப் பாசுரத்தை இப்படம் விளக்குகிறது. பிரமன் முதலான தேவர்கள் கண்ணனுக்குப் பொன் தொட்டில் அளித்தனர். யசோதையாகிய ஆழ்வார், உலகளந்தவனைத் தொட்டிலில் இட்டு, அறிவுடனும் அன்புடன் தாலாட்டுகிறார். இது தமிழ்ப் பண்பாட்டையும், எதிர்பார்ப்பற்ற இறைப் பராமரிப்பையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

7. பல்லாண்டு பாடுதல்: திருப்பல்லாண்டின் காப்பு அறம்

திருப்பல்லாண்டு, திருமொழியின் தனிப்பட்ட தாய்மையைச் சமூக அறமாக விரிவுபடுத்துகிறது. வைணவ மரபுப்படி, மதுரையில் அரசனால் சிறப்பிக்கப்பட்ட ஆழ்வார் யானைமீது வலம் வந்தபோது, திருமால் கருடவாகனத்தில் வானில் தோன்றினான். அவனுக்குக் கண்ணேறு படுமோ என்று அஞ்சி, ஆழ்வார் யானையின் மணிகளைத் தாளமாகக் கொண்டு பல்லாண்டு பாடினார். இதனால் அவர் 'பட்டர்பிரான்' என்றும் போற்றப்பட்டார் (Yasodha, 2022).

7.1 முதல் பாசுரம்: திருவடிக்குக் காப்பு

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு பலகோடி நூறாயிரம் மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா! உன செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு (திருப்பல்லாண்டு 1)

மல்லரை வென்ற திண்ணிய தோள்களை உடையவன் என்று வலிமையைக் கூறினாலும், ஆழ்வார் வேண்டுவது அவனது செவ்வடிக்குக் "திருக்காப்பு". வலியவனுக்கும் காப்பு தேவை என்பதே இந்தப் பாசுரத்தின் அறச் செய்தி. அன்பு மிகுந்தால் தம்மிலும் உயர்ந்தவரையும் வாழ்த்தலாம் என்பது மங்களாசாசனத்தின் உட்கருத்து.

7.2 இரண்டாம் பாசுரம்: உறவுக்குக் காப்பு

அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம் பல்லாண்டு வடிவாய் நின் வல மார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு (திருப்பல்லாண்டு 2)

இங்கு காப்பு ஒரு தனிநபருக்கு மட்டும் அல்ல; "அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி" அடியாருக்கும் இறைவனுக்குமான உறவுக்கே வாழ்த்து. தொடர்ந்து திருமகள், சுடராழி, பாஞ்சசன்னியம் ஆகியவற்றுக்கும் பல்லாண்டு கூறப்படுகிறது. பராமரிப்பு அறத்தின் மையக் கருத்தான உறவுசார் தன்மை (relationality) இங்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது (Hamington, 2024). காக்கப்படுவது ஒரு தனிப்பொருள் அல்ல; ஒரு உறவுவலையே காக்கப்படுகிறது.

7.3 அடியார் கூட்டத்தை அழைத்தல்: கூட்டுப் பராமரிப்பு

திருப்பல்லாண்டின் அமைப்பே ஒரு சமூகக் கட்டமைப்பு. முதல் இரண்டு பாசுரங்களில் ஆழ்வார் தாமே வாழ்த்துகிறார். மூன்று முதல் ஐந்து வரையிலான பாசுரங்களில் வெவ்வேறு நோக்கமுடைய மூன்று வகை அடியாரை அழைக்கிறார். ஆறு முதல் எட்டு வரையிலான பாசுரங்களில் அவர்கள் வந்து சேருகின்றனர். ஒன்பது முதல்

பதினொன்று வரை அனைவரும் சேர்ந்து பாடுகின்றனர். பன்னிரண்டாம் பாசுரம் பலன் கூறுகிறது. ஐந்தாம் பாசுரத்தின் அழைப்பு இதோ:

தொண்டக் குலத்தில் உள்ளீர் வந்து அடிதொழுது ஆயிர நாமம் சொல்லிப் பண்டைக் குலத்தைத் தவிர்ந்து பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்மினே (திருப்பல்லாண்டு 5)

"பண்டைக் குலத்தைத் தவிர்ந்து" என்ற தொடர், பழைய பற்றுகளையும் அடையாளங்களையும் விட்டு "தொண்டக் குலத்தில்" இணையுமாறு அழைக்கிறது. மரபுவழி உரைகள் இதனைச் சென்ற வாழ்வின் பற்றுகளைத் துறத்தலாக விளக்குகின்றன. அறவியல் நோக்கில், பிறப்புவழிக் குலத்தைவிடத் தொண்டால் அமையும் கூட்டமைப்பை இது முன்வைக்கிறது எனவும் வாசிக்கலாம். ஆழ்வார்கள் சமூகத் தடைகளைக் கடந்த எளிய பக்தியை முன்வைத்தனர் என்ற பொன்முடியின் (Ponmudi, 2018) கருத்து இந்த வாசிப்பை ஆதரிக்கிறது.

7.4 பல்லாண்டும் பராமரிப்புச் சமூகமும்

ஒருவரின் தாய்மை உணர்வு அடியார் கூட்டத்தின் பொது வாழ்த்தாக மாறுவதே திருப்பல்லாண்டின் பங்களிப்பு. பராமரிப்பை ஒரு சமூகத்தின் பகிர்ந்த ஒழுக்கமாக (ethos) காணும் ஹேமிங்டனின் (Hamington, 2024) கருத்துடன் இது நெருக்கமாகக் குறியீடு கொள்கிறது. திருப்பல்லாண்டு திவ்வியப் பிரபந்த ஓதுதலின் தொடக்கத்தில் இன்றும் கோயில்களில் கூட்டாகச் சேவிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு, ஒரு வாழ்த்துப் பாடல் நூற்றாண்டுகளாகக் கூட்டுப் பராமரிப்பு ஒழுக்கத்தை நிலைநிறுத்தி வருகிறது.

படம் 7. பல்லாண்டு பாடுதல்: திருப்பல்லாண்டின் காப்பு அறம்

மதுகையில் பெரியாழ்வார் திருமாலுக்குக் கண்ணேறு படுமோ என்று அஞ்சி திருப்பல்லாண்டு பாடியதை இப்படம் விளக்குகிறது. திருவடிக்கும் உறவுக்கும் காப்பு கோருதல், அடியார் கூட்டத்தை ஒன்றிணைத்தல் ஆகியன தனிப்பட்ட தாய்மை

உணர்வைச் சமூகத்தின் கூட்டுப் பராமரிப்பு அறமாக விரிவுபடுத்துவதை இது அழகாக வெளிப்படுத்துகிறது.

8. விவாதம்: பராமரிப்பு அறமும் தமிழ் பக்தி மரபும்

மேற்கண்ட பகுப்பாய்வு, பெரியாழ்வாரின் பாசுரங்கள் பராமரிப்பு அறத்தின் நான்கு கட்டங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளன என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆனால் இரு மரபுகளுக்குமிடையே ஒற்றுமைகளுடன் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகளும் உண்டு.

8.1 ஒற்றுமைகள்

- **உறவே அறத்தின் மையம்:** பெரியாழ்வாரில் அறம் விதிகளிலிருந்து அன்றி, தாய்-குழந்தை உறவிலிருந்து எழுகிறது. இது பராமரிப்பு அறத்தின் உறவுசார் மெய்யியலுடன் இசைகிறது (Hamington, 2024; Tronto, 1993).
- **உணர்ச்சி அறிவாக:** அச்சம், மகிழ்ச்சி, குற்றவுணர்வு ஆகியவை என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகின்றன. உணர்ச்சிகளை அறக் குணங்களை உணரும் புலன்களாகக் காணும் போஹனெக்கின் (Bohanec, 2024) வாதம் இங்கு பொருந்துகிறது.
- **சமூக விரிவு:** திருப்பல்லாண்டு தனிநபர் தாய்மையைக் கூட்டு ஒழுக்கமாக மாற்றுகிறது. பராமரிப்பை சமூகத்தின் அடிப்படை ஒழுங்காகக் காணும் அண்மைக் கால முறையை (The Care Collective, 2020) இது முன்னோடியாகக் காட்டுகிறது.

8.2 வேறுபாடுகளும் விமர்சனங்களும்

முதலாவது, பராமரிப்பு அறம் மனிதர்களுக்கிடையேயான உறவுகளைப் பற்றியது; வாத்சல்யமோ இறைவனுடனான உறவைப் பற்றியது. இறைவன் உண்மையில் மற்றவர்களைச் சார்ந்தவன் அல்லன். எனவே இந்தச் சார்பு, அன்பினால் இறைவன் தானே ஏற்றுக் கொண்ட எளிமை (சௌலப்யம்). இதனால், வாத்சல்ய அறம் ஒரு "கற்பனைச் சார்பு" மீது எழுகிறது; இது அதனைச் சமயச் சார்பான பாவனைச் செயலாக வைக்கிறது.

இரண்டாவது, பெண்ணியப் பராமரிப்பு அறம் தாய்மையை அளவுகடந்து புனிதப்படுத்துவதை எச்சரிக்கிறது. தாய்மை என்ற பெயரில் பெண்களின் உழைப்பு கண்ணுக்குத் தெரியாமல் போகலாம். இங்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் உண்டு: பெரியாழ்வார் ஒரு ஆண். அவர் தாயின் குரலை ஏற்பது, பராமரிப்பு பாலினம் சார்ந்தது மட்டுமல்ல, எவரும் ஏற்கக்கூடிய ஒரு அற நிலை என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆண் கவிஞர்கள் பெண்குரலை ஏற்கும் ஆழ்வார் மரபை சோமசுந்தரம் (Somasundaram, 2019), கவிதா (Kavitha, 2021) ஆகியோரும் சுட்டுகின்றனர்.

மூன்றாவது, வாத்சல்யம் முழுமையான தன்னலமற்ற நிலை என்ற கருத்தை ஆண்ட்ரூஸின் (Andrews, 2022) இனவரைவியல் சிக்கலாக்குகிறது. தெய்வத்தைப் பராமரிக்கும் பெண்கள் தாமும் ஆறுதல் பெறுகின்றனர். பெரியாழ்வாரிலும்

இவ்விருவழித்தன்மை உண்டு: குழந்தையின் அழகைக் காணும் தாய் தானும் இன்பம் பெறுகிறாள். இது பராமரிப்பு ஒருவழித் தியாகம் அல்ல, பரஸ்பர வளம் என்ற ஹேமிங்டனின் (Hamington, 2024) கருத்தை ஆதரிக்கிறது.

8.3 இன்றைய பொருத்தப்பாடு

பாதுகாப்பற்ற வாழ்நிலை வளரும் இன்றைய சூழலில் (Hamington & Flower, 2021), பெரியாழ்வாரின் பாசுரங்கள் மூன்று பாடங்களைத் தருகின்றன:

1. வலியவரும் காக்கப்பட வேண்டியவர்களே. எனவே அக்கறை வலிமையின் எதிர்மறையல்ல.
2. கவனம் என்பதே அறத்தின் தொடக்கம். பிறரைக் கூர்ந்து நோக்காமல் அவருக்குத் துணையாக முடியாது.
3. காப்பு ஒரு கூட்டுப் பணி. ஒருவரின் அரும்பணியைவிட, சமூகமே கூடிப் பாடும் பல்லாண்டு நிலைத்து நிற்கும்.

இச்சிந்தனைகள் மனிதர்களுக்கு மட்டும் அல்ல; உயிரினங்களுக்கும் விரியும் என்பதை வால்பேயின் (Valpey, 2020) கன்று-பசு பராமரிப்பு ஆய்வு காட்டுகிறது. கன்று மேய்க்கும் கண்ணன் இந்தப் பரந்த உயிர்ப் பராமரிப்பின் சின்னமாகவும் விளங்குகிறான்.

8.4 ஆய்வின் வரம்புகள்

இவ்வாய்வு தேர்ந்தெடுத்த பாசுரங்களையே விரிவாக ஆராய்கிறது. மணிப்பிரவாள உரைகளின் மூலம் மீதான விரிவான ஆய்வு, குலசேகராழ்வாரின் தேவகி புலம்பல் போன்ற பிற வாத்சல்ய பாடல்களுடனான ஒப்பீடு, கோயில் சேவை மரபின் இனவரைவியல் ஆய்வு ஆகியவை எதிர்கால ஆய்வுக்கான திசைகள்.

9. முடிவுரை

பெரியாழ்வாரின் வாத்சல்ய பக்தி ஒரு முழுமையான பராமரிப்பு அறம் என்பதை இவ்வாய்வு நிறுவியுள்ளது. அதன் முக்கிய முடிவுகள் வருமாறு:

1. **வளர்த்தல்** பாசுரங்கள் கவனம், திறன் ஆகிய அறப் பண்புகளை உடல்சார் அன்றாடச் செயல்களாக வெளிப்படுத்துகின்றன.
2. **பாதுகாத்தல்** பாசுரங்கள் அச்சத்தை அன்பின் அளவுகோலாகவும் பொறுப்பின் தூண்டுதலாகவும் காட்டுகின்றன.
3. **தாலாட்டுதல்** விளைவை எதிர்பாராத உணர்ச்சிப் பராமரிப்பாக, நாட்டுப்புறத் தாய்மை மரபைத் தெய்வீக இலக்கியத்திற்கு உயர்த்துகிறது.
4. **பல்லாண்டு பாடுதல்** தனிநபர் தாய்மையை அடியார் கூட்டத்தின் சமூகக் காப்பு அறமாக விரிவுபடுத்துகிறது.

இறைவனைக் காக்கும் தாய்மை ஒரு முரண்பாடாகத் தோன்றலாம். ஆனால் அதுவே பெரியாழ்வாரின் ஆழமான அறச் செய்தி: அன்பு உடையவர் வலிமையாளரையும் காக்கப்பட வேண்டியவராகக் காண்கிறார். இந்தச் சிந்தனை, பராமரிப்பை மனித வாழ்வின் அடிப்படையாகக் காணும் அண்மைக் கால அறச் சிந்தனைக்கு (Hamington, 2024; The Care Collective, 2020) ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிஞரின் முன்னோடிக் குரலாக ஒலிக்கிறது. எனவே, பெரியாழ்வார் பாசுரங்களை இலக்கியமாகவும் சமயமாகவும் மட்டுமல்லாமல், உலக அறச் சிந்தனையின் ஒரு பகுதியாகவும் வாசிக்க வேண்டும்.

References

Ate, L. (2011). Yaśodā's songs to her playful son, Kṛṣṇa: Periyāḻvār's 9th century Tamil Tirumoḻi. South Asian Studies Association.

Tronto, J. C. (1993). Moral boundaries: A political argument for an ethic of care. Routledge.

Anbu, S. (2021). பெரியாழ்வார் காட்டும் கண்ணனின் அவதாரச் சிறப்புகள் [Facets of Kannan's incarnation as shown by Periyalvar]. International Journal of Tamil Language and Literary Studies, 3(Special Issue 3). https://ijtlls.com/data/uploads/vol-3-jan-2021-spl-3-vol-1/6-Anbu.pdf

Andrews, A. N. (2022). For the love of God, my child and myself: Maternal devotion in Bengali women's Vaiṣṇava domestic worship. Journal of Vaishnava Studies, 30(2). https://ivsjournal.com/index.php/files/article/view/119

Bohanec, C. (2024). Bhakti ethics, emotions, and love in Gauḍīya Vaiṣṇava metaethics. Lexington Books.

The Care Collective. (2020). The care manifesto: The politics of interdependence. Verso.

Hamington, M. (2024). Revolutionary care: Commitment and ethos. Routledge. https://www.routledge.com/Revolutionary-Care-Commitment-and-Ethos/Hamington/p/book/9781032437316

Hamington, M., & Flower, M. (Eds.). (2021). Care ethics in the age of precarity. University of Minnesota Press.

Kasthuri, M. (2026). நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் மக்கள் வாழ்வியலும் [Folk songs and the life of the people]. International Journal of Tamil Language and Literary Studies, 8(Special Issue 2), 61–72. https://doi.org/10.5281/zenodo.19677616

Kavitha, M. (2021). ஆழ்வார் பாசுரங்களில் பக்திநெறி [Spiritual doctrine in the hymns of the Alvars]. International Journal of Tamil Language and Literary Studies, 3(Special Issue 3). https://ijtlls.com/data/uploads/vol-3-jan-2021-spl-3-vol-1/16-M-Kavitha.pdf

பெரியாழ்வார் பாடலில் தாய்மையுணர்வு [Maternal feeling in the songs of Periyalvar]. (2025). MUTHTHARASI – Art Literary Culture Tamil Journal, 2(2), Article 4. https://doi.org/10.5281/zenodo.15171498

Pillai, S. (2021). Region and religion in retellings of the Mahābhārata [Doctoral dissertation, University of California, Berkeley]. eScholarship. https://escholarship.org/uc/item/9dv5m9wg

Ponmudi, K. M. (2018). ஆழ்வார்கள் காட்டிய எளிய பக்தி நெறிகள் [Simple paths of devotion shown by the Alvars]. Shanlax International Journal of Tamil Research, 2(4), 133–138. https://www.shanlaxjournals.in/journals/index.php/tamil/article/view/5632

Somasundaram, O. (2019). Divine love: The bridal mysticism of Andal. Journal of Psychosexual Health, 1(1), 87–89. https://doi.org/10.1177/2631831818823636

Tamilselvi, T. (2026). சைவ சமயப் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களில் படைப்பாளுமை [Creativity in Pillaitamil books of the Saiva religion]. International Journal of Tamil Language and Literary Studies, 8(2), 256–268. https://doi.org/10.5281/zenodo.18648560

Valpey, K. R. (2020). Cow care in Hindu animal ethics. Palgrave Macmillan. https://doi.org/10.1007/978-3-030-28408-4

Yasodha, A. (2022). பெரியாழ்வாரும் பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியாரும் [Periyalvar and Professor N. Subbu Reddiar]. International Journal of Tamil Language and Literary Studies, 5(Special Issue 1), 725–740. https://doi.org/10.5281/zenodo.7275587